

satte betragtninger. Vi hilser dem velkommen, fordi vi støtter tanken om forandring ved fredelige midler. Efter vor opfattelse påhviler det enhver regering, som har nogen mulighed for at øve indflydelse på og overbevise den sydafrikanske regering, at prøve på at fremkalde den anerkendelse af de grundlæggende principper, som en fredelig udvikling i Sydafrika i det lange løb nødvendigvis må afhænge af.

I denne henseende vil der altid hvile et særligt ansvar på stormagterne. Dersom det internationale samfunds bestræbelser skal have nogen mening, må stormagterne utvetydigt påtage sig den betydningsfulde rolle og det tunge ansvar, der påhviler dem, ikke alene i henhold til pagten, men også — som en selvfølge — i kraft af deres politiske og økonomiske muligheder.

I øjeblikket må vi naturligvis overveje, hvilke skridt der under de forhåndenværende omstændigheder kan tages for at lindre virkningerne af raceundertrykkelsen i Sydafrika.

Vi anser det for betydningsfuldt, at alle stater efterkommer opfordringen i sikkerhedsrådets resolutioner 181 og 182 (1963) til at standse salg og forsendelse til Sydafrika af våben, ammunition af enhver art og militære køretøjer samt udstyr og materialer til fremstilling og vedligeholdelse af våben og ammunition. Danmark har nøje overholdt denne embargo. Vi beklager dybt, at embargoen tilsyneladende ikke overholdes universelt; og vi appellerer til dem, som giver regeringen i Pretoria nogle af dens undertrykkelsesmidler i hænde, om at tage deres stilling op til fornyet overvejelse.

Hvad angår spørgsmålet om materiel bistand har Danmark for sit vedkommende altid anset hjælpen til ofrene for apartheid for at være et yderst vigtigt supplement til politisk handling. I anledning af den internationale dag for afskaffelse af racediskrimination i 1969 og i anden forbindelse har den danske regering ydet ialt ca. 357.000 dollars som sit bidrag for 1969 til FN's forvaltningsfond for Sydafrika, De forenede Nationers uddannelses- og træningsprogram og til andre fonds og institutioner; herunder IUEF og forsvars- og hjælpefondens, der arbejder på at forbedre vilkårene for dem, der lider under racediskrimination og apartheid.

Vi vil fortsat støtte disse programmer, og vi henstiller indtrængende, at et større antal af FN's medlemslande yder rundhåndede bidrag til disse programmer, således at den forkyndte brede solidaritet blev omsat i praktisk handling.

Adskillige talere har med rette beskæftiget sig med spørgsmålet om behandlingen af personer, som de sydafrikanske myndigheder har indespærret på grund af deres modstand mod apartheid. Ethvert civiliseret menneske og enhver civiliseret regering må naturligvis kræve, at ingen fange nogen sinde udsættes for umenneskelig eller brutal behandling. Danmark for sit vedkommende står fuldt og helt bag disse krav.

I konsekvens af denne indstilling har vi støttet den på den 21. Internationale Røde Kors Konference vedtagne resolution nr. 9 om beskyttelse af ofrene for ikke-internationale konflikter, en resolution som endvidere har igangsat en ønskelig udvikling derved, at Den internationale Røde Korskomite deri anmodes om at foretage en indgående undersøgelse af sådanne personers retsstilling og til at tage sådanne skridt, som den måtte anse for fornødne.

En let og hurtig løsning på apartheidproblemet er ikke sandsynlig. Der er imidlertid én ting, hvis betydning hverken må overses eller undervurderes, og det er virkningen af verdensopinionens konstante pres på udviklingen i Sydafrika. At denne virkning vanskeligt lader sig måle betyder ikke, at den ikke er der. Efter vor opfattelse vil en vedvarende enstemmig fordømmelse fra verdensopinionens side af apartheidpolitikken uvægerligt komme til at spille en rolle i udviklingen i Sydafrika.

Det er utænkeligt, at det, som den øvrige del af menneskeheden anser for at være rigtigt eller forkert, ikke til syvende og sidst vil påvirke flertallet af den hvide befolkning i Sydafrika. Det er derfor mere vigtigt end nogensinde; at verdenssamfundet, således som det er organiseret inden for De forenede Nationer, vedholdende fordømmer apartheid og forlanger, at den sydafrikanske regering afskaffer sin racediskriminationspolitik og retter sine bestræbelser mod at skabe et demokratisk, ikke-racialt samfund med frihed og lige rettigheder for alle dets borgere.